

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET DOMINIC DE BRUYN

GEKEKEN

TEKST & FILM HANS BOCK FOTOGRAFIE PETER VERHEIJDEN

Lezers van De Nederlandse Vliegvisser kennen Dominic de Bruyn zeer waarschijnlijk van artikelen die hij voor ons blad geschreven heeft over onder meer de Europese forel (nr. 91), de beekrider (nr. 93), vlagzalm (nr. 92 en nr. 99) en kabeljauw, koolvis en pollak (nr. 100). De hoogste tijd dus om eens te horen wat hij nog meer te vertellen heeft én om hem ook eens op de vingers te kijken.

Dominic begon met vissen toen hij nog een kleine jongen was. Samen met zijn opa ving hij voorntjes aan de vaste stok. Toen zijn opa overleed, stopten tijdelijk de visavonturen van Dominic. Als tiener gaf hij uiting aan zijn passie voor alles wat schubben heeft door veel te lezen. Dominic vertelt: "Ik las zowat elk boek dat met vissen te maken had. Van salmoniden tot exotische vissen. Eigenlijk alles wat ik maar te pakken kon krijgen. Ik wilde erg graag biologie gaan studeren, met als specialisatie ichtyologie. Dat is de wetenschap die zich bezighoudt met de studie naar vissen. In België is het echter nagenoeg onmogelijk die studie te volgen en uiteindelijk ben ik economie, met als optie bedrijfsinformatica, gaan studeren. Dat betekende overigens niet dat daarmee het vergaren van kennis over onze geliefde waterdieren

ophield. Tot op de dag van vandaag bestudeer ik nog literatuur over vissen die me boeien."

VOORZITTER

Toen Dominic ongeveer 25 jaar oud was, begon hij met vliegvisserij. Het gracieuze dansen van de lijn door de lucht boeide hem bijzonder. Dominic: "In eerste instantie probeerde ik om me het werpen zelf aan te leren. Dat ging echter niet zoals ik wilde, daarom werd ik later lid van de Casting Club of Flanders. Ik had de website van de club op internet gezien en het was een goede beslissing om lid te worden. Guido Vinck was de voorzitter en ik kende hem van het magazine Beet. In de zomermaanden leerde ik tijdens de clubavonden werpen en gedurende de winter leerde ik de fijne kneepjes van het vliegbinden. Omdat de club een aantal zeer ervaren vliegvisserij had, ging mijn niveau met sprongen vooruit. Ik kan echt iedereen aanraden om lid van een club te worden." Afgelopen jaar heeft Guido Vinck na veertig jaar het voorzitterschap van de club overgedragen aan iemand van de jonge garde. Dominic: "Het was een hele procedure en men heeft er goed de

tijd voor genomen. Als voorzitter bepaal je toch voor een groot deel het gezicht van de club en moet je samen met de medebestuurders de koers van de club bepalen. Ik voel het dan ook als een bijzonder grote eer dat ik unaniem gekozen ben als opvolger van Guido in de oudste vliegvisclub van Vlaanderen.”

WAT IS VLEGVISSEN

Dominic kan heel goed definiëren wat voor hem vliegvisserij inhoudt: “Vliegvisserij is voor mij samen met vrienden, weg van de bewoonde wereld, temidden van een prachtige en ongerepte natuur een avontuur beleven waarbij gevliegvisst wordt. Samen gaan met vrienden heeft echt meerwaarde. Ik vind het leuker om prachtige momenten tijdens een trip met anderen te kunnen delen, dan op zo’n moment alleen te zijn. Tijdens zo’n trip kom ik het liefst niet al te veel andere mensen tegen. Dat betekent dat we bijvoorbeeld naar afgelegen meren in IJsland gaan, of dat we samen in een helikopter ergens hoog in Lapland een rivier afzakken. Dat je om die reden de gebaande paden moet verlaten, betekent automatisch dat het een avontuur wordt. Kampvuurtje, primitief koken en geen luxe voorzieningen. Je bent helemaal op jezelf en elkaar aangewezen. Een echt avontuur waarbij gerust een visje in aluminiumfolie op het kampvuur mag. Een dergelijke trip is voor mij altijd een prima uitlaatklep voor het hectische werk dat ik heb. Vliegvisserij is voor mij dus een compleet pakket en heeft niet alleen te maken met het vangen van een vis aan een vliegvishengel.” Op mijn vraag of Dominic georganiseerde reizen met zijn vrienden boekt, of zelf op de bonnefooi ergens heen gaat, antwoordt hij: “Geen van beide. Ik besteed zowat een vol jaar aan de voorbereiding van een dergelijke expeditie. Ik probeer zo veel mogelijk informatie van een interessant gebied te verzamelen en overleg met mijn drie maten welke bestemming het gaat worden. Als dat eenmaal besloten is, regel ik alles tot op de millimeter. We hebben een ijzeren regel dat we per persoon maximaal 1250 euro voor de trip kwijt zijn. Dat is alles inbegrepen. Ik vind het heel leuk om op die manier als het ware, al ver vooraf met het avontuur bezig te zijn. We zijn op die manier onder andere al tweemaal in IJsland geweest. Deze zomer gaan we een floattrip maken in Zweeds Lapland. De enige trip die ik aan het voorbereiden was en die helaas niet is doorgegaan, was naar Groenland. In feite had ik alles rond, maar iemand van een ander hengelblad is er via de Groenlandse Dienst voor Toerisme in Denemarken met mijn adressen en ideeën vandoor gegaan. Ik hoop er echter toch nog een keer met mijn vliegvismaten heen te gaan.” Lezers die gebruik willen maken van de kennis die Dominic over het organiseren van DIY-trips heeft, slaan er nog eens nr. 97 van DNV op na. In het artikel ‘Do-it-yourself vliegvisvakanties’ legt Dominic uit hoe je stukken goedkoper uit kunt zijn als je op een iets andere manier naar informatie zoekt, waar je op kunt letten bij het reserveren van vliegtickets en huurauto’s en geeft hij nog een groot aantal andere bruikbare tips.

IJSLAND

Dominic heeft erg veel leuke herinneringen aan zijn trips en vertelt moeiteloos het ene verhaal na het andere: “In een hooggelegen pool van een rivier in IJsland zagen we een onwerkelijke hoeveelheid char staan. De vis wachtte tot het water in de rivier zou stijgen om verder stroomopwaarts te kunnen trekken. We vingden er zoveel vis dat we op een bepaald moment een wedstrijd deden wie met welke vlieg het minst kon vangen. Dat viel nog niet mee! Op weg naar die plek hadden we wel onze handen vol om er met de 4x4-jeep te komen. In het begin zag je nog wel enigszins wat de weg was, maar hoe verder we het binnenland inreden, des te lastiger de weg te herkennen was. Op een

aantal momenten kon je het geen rijden meer noemen. Stapvoets probeerden we om de jeep heelhuids over de volgende steen te krijgen. Een van ons gaf van buiten de wagen aanwijzingen voor de chauffeur, die dan probeerde om zo goed mogelijk over de stenen te manoeuvreren. Twintig kilometer duurt op die manier wel een tijdje, maar het is juist zo’n onderdeel van een avontuur waar ik ook plezier aan beleef. Het gaat om het totaalpakket.”

DOC SALMO

Recent maakte Dominic een trip naar Thailand. Dominic vertelt: “Mijn vrouw is van Thaise afkomst en we gaan geregeld naar haar familie in het zuidwesten van Thailand. Uiteraard vliegvis ik daar dan ook. Als ik een dagje met de boot van haar broer meega, wordt niet begrepen dat ik vis terug wil zetten. Haar broer is visser van beroep en zij zetten daarom geen vis terug. Op sommige dagen kan ik zijn boot afhuren en vaart hij mij voor een zacht prijsje naar allerlei mooie plekjes. Omdat ik zijn boot voor die dag betaal, vindt hij het geen probleem dat de gevangen vissen weer teruggezet worden. Ik denk dat Thailand onder vliegvisserij nog redelijk onbekend is; het is op de meeste plaatsen nog niet gecommmercialiseerd. Je kunt er zowel op zee als op de rivieren en meren heerlijk vissen. Vissoorten zoals queenfish, allerlei soorten trevally, barramundi, Indian Ocean permit, mahseer, barbeel, arapaima en snakehead kunnen met succes bevestigd worden. Het biedt in ieder geval uitstekende mogelijkheden voor tropische vliegvisserij. Wist je trouwens dat alle barramundis als mannetje geboren worden en dat ze vanaf een bepaalde lengte veranderen in een vrouwtje?”

De lezers die de artikelen van Dominic in De Nederlandse Vliegvisser hebben gelezen, weten dat hij een enorme kennis heeft van vissen en met name salmoniden. Het verklaart ook zijn bijnaam Doc Salmo. Dominic vertelt: “In België kennen veel mensen mij inderdaad onder die naam. Velen zullen mijn echte naam niet eens kennen. Ik vind dat geen probleem, maar beschouw het eerder als een eer. Doc staat voor doctor en Salmo verwijst naar salmoniden. Het komt er op neer dat ik gezien word als een wandelende encyclopedie als het over salmoniden gaat.”

FLY HAPPENING

Dominic is ook de drijvende kracht achter de organisatie van de tweejaarlijkse Fly Happening. Dominic: “Ik doe dat natuurlijk niet alleen en werk samen met Bram Jansen en Rudy Ost. Het organiseren van een internationale vliegvisbeurs is geen sinecure. Je hebt met veel verschillende partijen en belangen te maken. Ons streven om voor de bezoekers een minimale entree te rekenen, maakt het niet gemakkelijker. Daarnaast streven we naar een vijftigtal standhouders, zodat er voor de bezoekers genoeg te beleven valt. In 2010 hadden we de beurs in het eerste weekeinde van december georganiseerd. Achteraf gezien een beetje een onhandige datum, omdat veel Nederlandse vliegvisserij dan het sinterklaasfeest vieren. In België is dat niet aan de orde en als organisatie hadden we er geen rekening mee gehouden. Bovendien was het dat jaar bijzonder slecht weer, waardoor veel mensen thuisbleven. Uiteraard was het tegenvallend

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET DOMINIC DE BRUYN

GEKEKEN

groter en sterker dan de snoeken in de Nederlandse polders.” Dominic geeft aan veel respect voor de Nederlandse vliegvissers te hebben: “Ik vind dat Nederlandse vliegvissers de mogelijkheden die Nederland biedt erg goed benutten. Van oudsher was het vliegvissen gericht op rietvoorn. Al vrij snel daarna werd gericht gevliegvisst op snoek. Maar ook vissen als winde, snoekbaars, karper, roofblei en fint worden met de vlieg achter de schubben gezeten.” Als ik vraag naar een aantal leuke vliegvisanekdotes zegt Dominic: “We stonden op een rivier in IJsland op bruine forel te vissen. Wordt de zwarte Klinkhamer van mijn vismaat ineens door een grote Arctic char gepakt. Ook herinner ik me een avond op de Idrija in Slovenië. Er was zoveel regenboogforel aan het stijgen dat het wel leek of het water kookte. Er was duidelijk een enorme hatch aan de gang, maar we konden niet uitvinden waar de vis precies op aasde. We hebben toen een aantal foto’s van het

spektakel genomen. Er waren beelden bij waar je vijf verschillende rises op zag. Verder weten we allemaal dat een hele dag aan de rivier of op de flats erg vermoeiend kan zijn. In Zweden losten we dat op door ‘s avonds met zijn allen heerlijk de sauna in te duiken. In Thailand werkt een echte Thaise massage geweldig!”

Dominic bindt niet veel vliegen: “Ik heb er gewoon niet genoeg tijd voor. Ik vind het wel leuk en ik kan echt genieten van goed gebonden cdc-vliegen en van full dressed-zalmvliegen. Die laatste categorie zal ik zelf nooit binden. Ik houd van simpele vliegen die snel te binden zijn, zodat ik er in een korte tijd veel van kan maken.”

Voor de lezers bindt Dominic de Horny Stickleback. Dominic legt het idee achter deze vlieg uit: “De vlieg stelt een paarij mannelijk stekelbaarsje voor.

Ik heb er altijd een doos vol van wanneer ik naar Lapland ga, omdat de vlagzalm erg aangetrokken wordt door de oranje accenten in de vlieg. Juist de grotere vlagzalmen, die geen insecten meer eten maar zich voeden met visjes, zijn er gek op. Omdat dergelijke vlagzalmen zich vaak in de diepe stroomversnellingen ophouden, bind ik de vlieg met een flinke zwarte of oranje tungsten kraal. Een onverzwaarde versie is handig voor ondiepe gedeelten van meren of voor traagstromende stukken van de rivier. Ook in IJsland is de Horny Stickleback bijzonder succesvol gebleken. Er zijn slechts vijf soorten zoetwatervissen op dit vulkanische eiland: zalm, forel, Arctic char, paling en... stekelbaars. Heel veel stekelbaars zelfs. Geen wonder dat deze kleine visjes een essentieel onderdeel uitmaken van het dieet van de grote bruine forellen en Arctic chars. De IJslanders hebben trouwens hun eigen patroon om stekelbaarzen te imiteren, de Rektor. Ook een knaller van formaat. Trouwens, op reservoir kun je met de Horny Stickleback ook goed vangen. Wij mogen de bedenker ervan, Patrick Daniëls, op onze blote knieën danken.”

Voor de verschillende bindfilmpjes surft u naar:
www.vnv.nu/opdevingersgekeken
 Of scan de QR-code

▶ aantal bezoekers weer vervelend voor de standhouders. Voor de beurs van 2012 hadden we, onder andere vanwege de crisis die ook in de vliegviswereld merkbaar is, nogal wat afzeggingen van standhouders. Ik heb al die standhouders toen persoonlijk bezocht en met hen over de beurs besproken. Dat was een actie die bijzonder veel tijd kostte, maar voor dergelijke zaken moet je elkaar in de ogen kunnen kijken. Een belletje of een mailtje werkt in die gevallen niet. Uiteindelijk hebben bijna alle standhouders zich toch aangemeld. De beurs vond in 2012 plaats in het laatste weekeinde van november, zodat we geen problemen met sinterklaasvierders hadden. Toen het weer ook geen roet in het eten gooide, hebben we een goede beurs gedraaid met tevreden standhouders en veel enthousiaste bezoekers.”

RESPECT

Als ik aan Dominic vraag waar hij zoal vist als hij niet op een buitenlandse trip is, antwoordt hij: “Ik vis even graag op fint en zeebaars op de Maasvlakte als op forelletjes en vlagzalmen in de Ardennen. Verder vis ik graag op snoek in de polder en in Ierland. Vanuit België ben ik redelijk snel in Ierland. Via de Eurotunnel en de boot naar Dublin rijd ik het makkelijk in een dag. Het vissen op Ierse snoeken is spectaculair, omdat ze tijdens de dril vaak springen. Bovendien zijn ze gemiddeld